Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26143
Copyright: Admont, Benediktinerstift

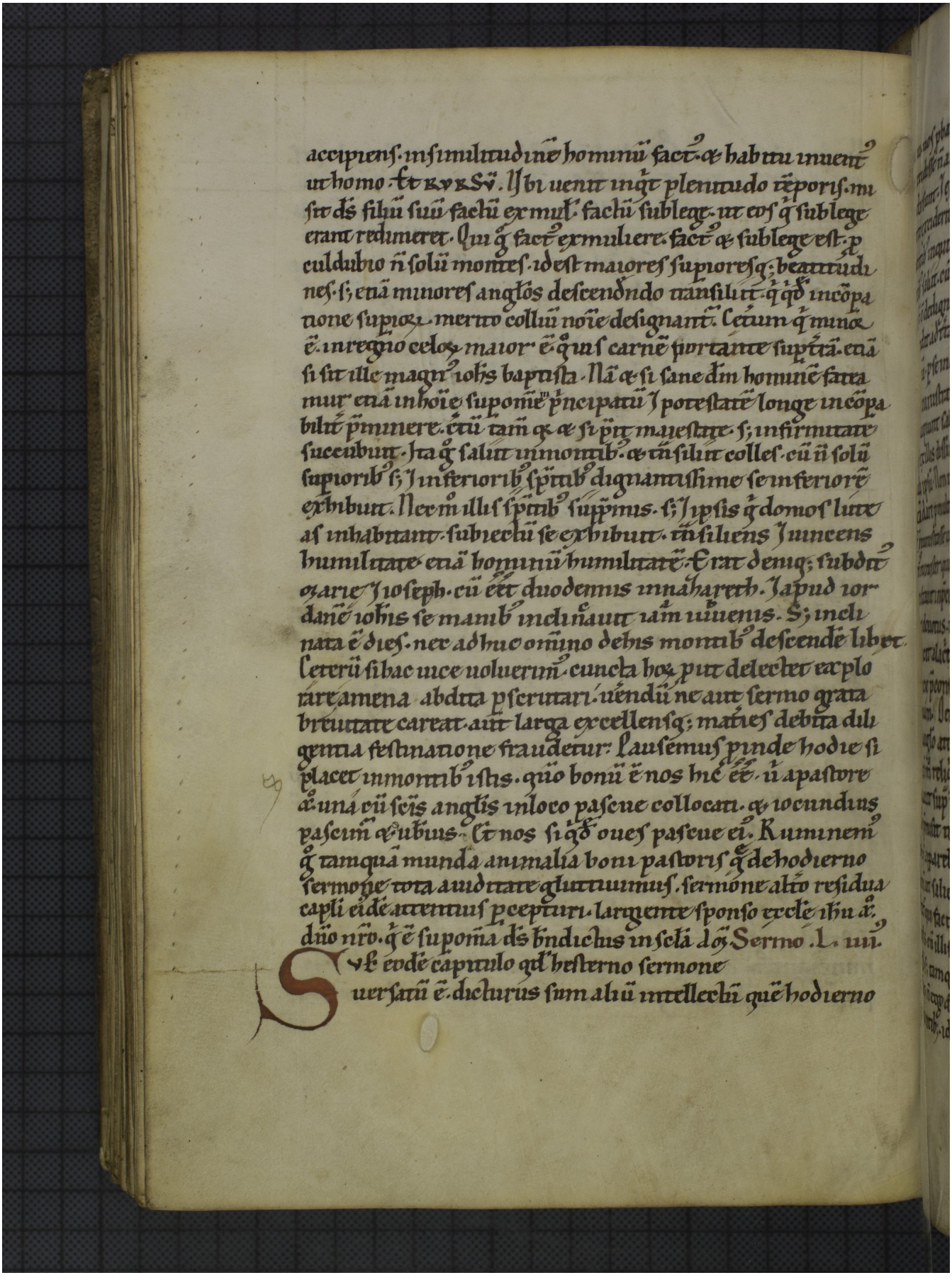

accipiens. in similitudinē hominū factꝰ. & habitu inuentꝰ
ut homo. ℣t ℟ℯ℟ℯ℣ℯ. Ille uenit inqt plenitudo tēporis. mi
sit dꝰ filiū suū factū ex mulie. factū sublegē. ut eos q̄ sublege
erant redimeret. Qui q̄ fact ex muliere. factꝰ & sublege est. p
culdubio ñ solū montes. id est maiores supioresq; beatitudi
nes. sed etiā minores anglos descendendo transiluit. q̄ qđ incōpa
tione supioꝝ. merito collū noīe designatū. Cetum q̄ mino
ē. in regno celoꝝ maior ē. q̄ us carnē portante supiā. etiā
si sit ille magn iohs baptista. Nā & si sane dm hominē fatea
mur etiā in hoīe supoīe pncipatū & potestatē longe incōpa
bilit pminere. etū tamē q̄ & si pit maiestate. s; infirmitate
succubuit. sta q̄ salit unumquīq; & tūsilit colles. cū ū solū
supioribꝰ s; & inferioribꝰ spūbꝰ diquantulūme se inferiorē
exhibuit. Nec mīlis spūbꝰ suppimus. s; ipsis q̄ domos luto
as inhabitant. subiectū se exhibuit. tūsiliens & incens
humilitate etiā hominū humilitatē. ℣t erat denq; subdit
ioseph. cū eēt duodenus annahareth. & apud ior
danē iohis se manib inclinauit iam uirens. s; inclinata ē dies. nec adhuc omīno debis montib descendē libet
Ceterū si hac uice uoluerim cuncta hoꝝ put delectet explo
rare amena. abdita pscrutari. uēndū ne aut sermo grata
brēuitate careat. aut larga excellensq; maties debita dili
gentia festinatione fraudetur. Lausemus pinde hodie si
placet in montib istis. quo bonū ē nos hīe eē. ū a pastore
& una cū scis anglis in loco pascue collocati. & iocundius
pascim & ubus. ℣t nos si q̄d oues pascue ei. Ruminem
q̄ tamq̄ munda animalia boni pastoris & de hodierno
sermone tota auiditate glutiamus. sermone alto residua
capli eide attentius pcepturi. larguente sponso eccle ihu a.
dño nro. q̄ ē supoīa ds bndictus in scla dō. Sermo .L. uī.

SVpe eode capitulo qđ hesterno sermone
uersatū ē. dicturus sum aliū intellectū quē hodierno